

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg må så orientere hr. Klaus Hækkerup om, at den protokol eller erklæring, jeg henviser til, er den spanske erklæring. Det er den erklæring, hvor Belgien som det eneste land har taget forbehold. Danmark tog ikke forbehold for, at man skulle være omfattet af den erklæring. Og den betyder konkret, at mennesker, der flygter internt i EU, ikke er berettiget til at få en asylsagsbehandling. Denne konstatering i noget, som man i og for sig godt kunne kalde en grundlov for de her lande, der i øvrigt er medlem af EU, vil naturligvis få afsmittende virkning på, hvordan man i de afrikanske lande vil betragte den fundamentale ret at få behandlet sin asylsag. Derfor glider hr. Klaus Hækkerup af på spørgsmålet.

Finder Socialdemokratiet ikke, at det er pinligt, at vi andre kan tale med folk fra Flygtningehøjkommissariatet i FN, og at de siger, det er et problem, at man i de afrikanske lande begynder at henvise til, at de ikke ønsker at overholde de her konventioner. Jeg finder simpelt hen, at det er pinligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Må jeg konstatere, at hr. Hækkerup ikke er villig til at forklare os andre og den danske befolkning, hvad der skal forstås ved passende foranstaltninger, og hvordan sådan en konflikt mellem de andre lande og Danmark i givet fald skal løses.

Så vil jeg godt spørge hr. Klaus Hækkerup, om han er opmærksom på, at den spanske højesteret har idømt en lang række medlemmer af et politisk partis hovedbestyrelse syv års fængsel, fordi de har vist nogle bestemte scener i en valgkampsfilm. Den spanske højesteret har altså alene på grund af anvendelse af ytringsfriheden idømt folk syv års fængsel. Finder hr. Klaus Hækkerup, at det er berettiget at kalde et sådan samfund, der idømmer folk syv års fængsel for at bruge deres ytringsfrihed for et retssamfund? Og finder hr. Klaus Hækkerup, at det vil være berettiget at give asyl til mennesker, som puttes syv år i fængsel for at bruge deres ytringsfrihed? Eller finder hr. Klaus Hækkerup, at det ikke er et problem, som det danske Socialdemokrati behøver at tage højtideligt?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Klaus Hækkerup synes, det er nonsens at tale om, at der er en kløft mellem, hvad befolkningen ønsker omkring EU, og hvad et flertal i Folketinget ønsker. Nej, det er bestemt ikke nonsens. Det er velkendt, at der i befolkningen er langt flere, som er dybt skeptiske over for den stadige EU-integration, end der er her i Folketinget.

Det, der er frygten, og det, som jeg synes er en berettiget frygt efter at have hørt hr. Hækkerups ordførerindlæg her i dag, er, at konstruktionen omkring Schengen og det retlige samarbejde for Danmarks vedkommende er lavet, for at Folketingets EU-holdning kan gøre sig gældende, ved at Danmark bid for bid tilslutter sig det overstatslige samarbejde, som de andre så har på det retlige område, uden at man spørger befolkningen.

Men siden hr. Hækkerup nu forsøger at anfægte det, jeg siger, vil jeg gerne spørge, om hr. Hækkerups holdning betyder, at hr. Hækkerup og Socialdemokratiet er villige til at tage en særskilt folkeafstemning om Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet – eksempelvis den 28. maj samtidig med at vi stemmer om Amsterdamtraktaten – og mener hr. Hækkerup, at det i så fald er muligt for den danske befolkning at stemme ja til Amsterdamtraktaten og nej til Schengenkonventionen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sådan set ikke anfægte den socialdemokratiske ordførers udgangspunkt: at den del af de europæiske lande, der er medlem af EU, det er jo et mindretal, er retssamfund. O.k., lad os antage, at det er udgangspunktet. Så siger hr. Klaus Hækkerup, at derfor skal enkelte fejltager ikke gøres til norm, og at enkelte fejltager ikke skal danne grundlag for reglerne. Det forstår jeg ikke, for asyl skal vel ikke være normen. Asyl skal vel netop være noget, man giver i de enkeltssituationer, hvor der er sket en fejl, hvor tingene ikke er gået, som tingene burde gå. Er det ikke rigtigt?

Men lige præcis fordi der er tale om retssamfund, lige præcis fordi det normalt foregår rigtigt, må man jo spørge, om Den Europæiske Union så ikke burde kunne rumme, at man i de få tilfælde, hvor der er fejl, har mulighed for at give asyl, indtil fejlen kan rettes. Burde det ikke være sådan?